

Євген КАРПІНЕЦЬ

За всю історію людства про любов написано і сказано стільки, що, здається, нічого нового не додаси. І навіть тим, хто не особливо поринає в роздуми про це почуття, нібито усе зрозуміло. Та коли спробуємо усвідомити, що ж саме «зрозуміло», відчуваємо, як земля під ногами стає хиткою. Цих декілька рядків - ще одна спроба сказати кілька слів про любов.

Обираймо відповідально!

Трудність №1, яка існує у стосунках, – обрати людину, з якою будуватимемо плани на майбутнє. Саме цей вибір вирішує подальший розвиток нашої lovestory. По-суті, ми обираємо людину, з якою бажаємо прожити все життя і розділити геть усе: радість і смуток, працю і відпочинок, і так до найменших деталей. Це серйозний вибір, і діяти тут треба свідомо і добре обдуманно. Важливо, щоб свідомою такого вибору була людина, яку ми обрали. Не потрібно поспіху, якщо ми вже утвердилися у своєму виборі, треба зачекати на добре обдуману відповідь нашого обранця, щоб у майбутньому ми не почувли щось на кшталт «пробач, я несвідомо казав(-ла) тобі, що люблю...». Можливо, ви скажете, що коли ми тільки збираємося зустрітися, то ще не можемо думати про одруження, бо тільки починаємо пізнавати одне одного... Звичайно, в цей момент ми ще не знаємо, чи будемо завжди разом, чи одружимося. Переступити межу дружби означає відкрити серце людини. Експерименти тут зовсім недоречні. Дружба – найкращий шлях запізнатися з людиною, і, зробивши правильний вибір, не завдати їй болю.

Звучить нудно і непривабливо? Тоді запитайте себе, чи хотіли б ви побувати у шкурі піддослідного крілика, якому увійшли в довіру, зайшли до серця, а потім... подякували за експеримент і попростували далі. Такі стосунки починаються через зовнішню привабливість, що в принципі є в них головним і причиною необдуманих рішень.

Перш, ніж сказати «я тебе люблю», треба переконатися, чи в нас дійсно зародилась любов, чи це лише потужна симпатія або закоханість. Закохатися можна і в незнайому нам людину, і коли ми вже з кимось зустрічаємося, і навіть коли ми вже одружені.

Закоханість вартує відрізнити від любові, щоб уникнути фатальних наслідків.

Закоханість vs Любов

Закоханість – це стан, коли людина перебуває в полоні почуттів, перебуває на вершині

емоційного підйому, який триває недовго. Перша риса, яка характеризує закоханість, - це егоїзм. Ми обираємо для себе найкраще і в нас виникає бажання: «Хочу, щоб був(-ла) моїм(-єю)! Якщо вже щось «мати», то тільки «найкраще». Постає питання, чи надовго наша половинка залишатиметься нашим «володінням»?

Друга ознака закоханості – ми закохуємося в щось. У зовнішності чи характері людини є певна особлива риса, яка, власне, і підкорює серце закоханого(-ої). Зазвичай, це вродливе обличчя чи приваблива фігура, в кращому варіанті – розум, дотепність і т.ін. Більшість хлопців закохується в привабливу зовнішність дівчат. Проте зовнішність має властивість змінюватися, і як не намагайся втримати її в розквіті сил, - вона все одно втече. Чи коли людина закохується в позитивні риси характеру чи манери і тому подібне, де гарантії, що це не втратиться через якийсь нещасний випадок? Отож, і цих рис недостатньо, щоб побудувати щось міцне.

Третя ознака закоханості – плинність почуттів. Ми часто можемо спостерігати екстравагантні залицяння, красиві компліменти, високі хвилі почуттів. Також можемо спостерігати реакцію людей, які декілька років перебувають у подружжі і в них вид таких закоханих пар викликає посмішку на обличчі. Глибина переживання, внутрішня сила почуттів не залежить від їх зовнішнього прояву. Бурхливість почуттів нічого не говорить про їх глибину. Це наче вітер у морі: зверху він підіймає високі хвилі, а у глибині немає ніяких його ознак.

Натомість любов – це більше, ніж почуття. Це більше, ніж дії. Це процес, що розвивається. Любов вічна, вона « довготерпелива, любов – лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться, не надимається, не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла, не тішиться, коли хтось чинить кривду, радіє правдою; все зносить, в усе вірить, усього надіється, все перетерпить» (1 Кор 13, 4-7). Якщо закохуються в щось, то люблять ні за що. Любити – це бути готовим пожертвувати собою заради ближнього. Це прийняти людину такою, якою вона є, з її «+» і «-». Любов постійна, ніяка відстань їй не перешкоджає. Любити – це вміння чекати. Любов довершується у таїнстві Подружжя, як писав св. Йоан Золотоустий: «Подружжя - це злука не від світу цього, вона, то сам образ Божий, присутній між людьми». У подружжя двоє запрошують Господа Бога, щоб Він благословив їх.

Любов є дарунком. Отримавши його, людина хоче дарувати й віддавати. І чим далі вглиб говорити про любов, тим тихіші слова і значущіше мовчання.

Євген КАРПІНЕЦЬ. Відверто про любов і закоханість//СЛОВО № 4 (64) 2015-2016. с.32-33